

NIREAK

Oso nireak zarielako
maite zaituet biotzez.
Guztiz zuena naz-eta, maite
zaituet odol txit gaztez.

Euzko-mutillak, mandigoizale;
euzko-neskatxak, dantzari;
euzko-gizonak, langille zintzo;
euzko-andrak, etxe-euslari.

Euzko-apaizak, fede-ereille;
euzko-prailleak, ikastun
zorrotz ta sakon. Euskaltzaleak,
euzko-abendaren lagun.

Euzko-itsaso, lur, mendi, basoak.
Lengo, oraingo ta geroko
euskaldun danak, biotz-erdian
josi zaituet betiko.

Dirauket

IPURTARGIA TA ZAPUA

Zidar kolorez da apaindu
zelai orlegia,
Gau ama goiztar dala
lurrera jatsia.

Ertzeko bedarrean
zuzi mee zurizka...
zer ete? Zer ez ete?
izarra dizdizka?

Ipurtargia dozu
gauaren txirlarri,
bere txikian guri
opa nairik argi.

Urreko osiñetik at
—bekaitzaren zantzu! —
zirrin-zarran or dator
soin arrezko zapu.

Gau-argi pitiñari
zoria galtzeko
zitala bota dautsa
aratu daneko.

Il-bearrik gaixoa
aren pozoi mendeko!
Bizi-naiak, ostera,
barruan zimiko!

- Zergaitik nok zizta?,
etsaiari diñotsa.
- Lar argi dokalako
bota dauat bitsa.

Nok bere barrura
sartu bei ardura.